

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Philemone [et] Apollonio et socijs martyribus. Cap[itulum].
clxxxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse martij occurrētibus. Fo. lxxij.

hincā. Summā contra gentiles in libris quat-
tuor conspicuā. Eō posuit et scripta plurima su-
per libris diuine scripture plurimis. Sup quat-
tuor euangelijs. Super psalterio. Sup eplis
pauli. Sup. v. libris moysi. Sup cāctis cantu-
coy: et sup alijs plurib⁹. Scripsit et q̄stiones de
malo. de vitare. de potētia. de sp̄ialib⁹ creatur⁹
De aia. De strarib⁹. Et alia mltā signa et nota
bilia opuscula q̄ singula scribere nō occurrunt.

De sanctis Perpetua et Felicitate
et socijs martyribus Cap. clxxxij.

Perpetua et Felicitas

tas martyres cū Saturnino: sa-
tyro: reuocato: et secūdolo in ci-
uitate tyburitano: nū mauritan-
nia passi sunt tēporib⁹ valerian-
ni et galieni imperatorū sub p̄-
consule tarrutio. Fuerūt autē saturninus et sa-
tyrus germani. Reuocatusq; fuit frater felici-
tatis. Qui oēs sacrificare cōtemētes a p̄d-
ico p̄cedūte in carcerē missi sunt. Erant autē
perpetua et felicitas ambe nobiles cōiugate. Fe-
licitas quidē pregnās erat: perpetua filium la-
ctentē habebat. Pater autē perpetue ad carcerē
venit: vt filia a p̄posito reuocaret: sed nō va-
luit. Vidit autē perpetua p̄visionē scalā aureā
ysq; ad celum erectā in dextra et leua cultris et
gladijs plenā ad eo angustam: vt nō nisi vnus et
paruus per eam inter gladios ascēdere posset.
Sub ea draco teterrim⁹ et ingens iacebat: quē
cuncti ascendere volētes formidabāt. Viditq;
saryrū per eā sursum ascendentē: et cōsocios vt
ascenderent: similiter et ne draconē timerent et
horrantē. Quā visionē cum sancta ceteris recit-
tasset: oēs deo gratias egerūt: qz se vocatos ad
martyrium cognouerūt. Presentatū ego iudici
fuerūt vtrūq; mulieribus separati. Eū autē felici-
tati suaderet: vt sui misereret: eo qd pregnās
esset: illaq; immobilis permaneret: cōpatiēs iu-
dex sibi quodāmodo: qz pregnās eā ad carcerē
reduci fecit. Eū autē parentes et vtrūq; cū
lachrymis eidē suaderēt: vt p̄sidi cōsentirer
paruulū quocq; sp̄ius lactentē ad collū eius sa-
ctassent: illa fortissimo aio paruulū abiciēs et
parētes ac vtrūq; contēnens in xp̄i cōfessione in-
uictissime p̄stitit. Quapropter iudex ipam cum
sanctis diuissime verberatā iterū carceri man-
cipauit. Scris autē p̄ felicitate orātib⁹ qz. viij.
mensū pregnans erat: subito in eā dolores ir-
ruerūt: peperitq; filium viuū. Qd p̄ses audies
eos omnes de carcere educi fecit: et ligatis post
tergū manib⁹ nudatisq; natib⁹ per plateas cir-
cūduct: deinde in amphitheatro duci et bestias
sibi laxari. Ex quibus saryrus et perpetua a leo-
nibus deuorātur. Reuocatus et felicitas a leo-
pardis comedunt: saturnin⁹ et secūdolos illesi
diuina voluntate seruant. Unde post hec saturni-
nus iussu p̄consulis decollatus finem accepit.

Secūdolos hō ad carcerē reductus ibidē et p̄-
rauit. Quorū omnīū corpora a fidelib⁹ in eadē
sunt vrbe tumulata. Qui passi sūt nōn. martij.

De sanctis Philemone et Apollonio
et socijs martyribus. Cap. clxxxij.

Philemon et apollonius adria-
nus et theoticus cū
alijs tribus apud egyptum in ciuitate
antinohi. tēpore diocletiani au-
gusti sub p̄sede adriano passi sunt.

Eū em̄ post mortē ascle martyris: de quo dictū
est. f. kalen. february. Philemon et apollonius
ad eius tumulū orare reperti fuissent a iudice
tenti sunt. Qui philemonē fecit primo alapis
cedē: deinde ligatū ad stipitem sagittari. Et cū
sagitte in aere penderent: accessit adrianus
vt videret: quē vna et sagittis percussis oculo
excecauit. sed euz philemon admonuit: vt se
mortuo ac sepulto de terra illa aqua infusa oculo
lum inungeret: sicq; visum recuperaret. At hō
adrianus fecit philemonem cum apollonio de-
collari. Sequenti die dum quasi tentatue sibi
a philemone cōsulta perficeret: lumē percepit
et confestim conuersus est ad christum. Quod
diocletianus audiens: misit theoticum cū alijs
tribus ad ipsum captendum. Accedensq; a-
drianus ad sepulchrum martyrum: et eorum im-
plorans auxilium: voce sancto: us de sepulchro
lapsa: in domino confortatur. Quod quattuor
illī protectores audientes stupefacti sunt. Euz
quibus adrianus ad imperatorem accessit. Et
quia per s̄ spiritum se in mare necandus cogno-
uerat: p̄cepit octo seruis suis: vt ipius corpus
die octauo ad mare expectarent: quod delphis
nus ad terrā portare debebat: illudq; sepultu-
re traderet. Eum autē coram diocletiano xp̄m
constanter confiteretur: iussit eum ligatū in fo-
ueā p̄fundā deponi: terra que de fossa fuerat
superiecta. Sed cum sero ad lectū pergeret: in-
uenit adrianus in cubili suo iacentē incolumē:
et cathenas ipius trahi appēsas. Tūc indigna-
tus imperator fecit eum in sacco cum arena li-
gato mergi: vna cum quattuor p̄toribus p̄-
dictis: qui ad ipm tenendū fuerant missi: quicq;
tantis visis miraculis ad xp̄m erāt cōuersi. Die
igif octaua serui adriani ad litrus p̄solabant.
Et ecce quinq; sanctorū corpora sup quinq; del-
phines ad litrus allata deducunt. Eum autem
serui dubitarent: ne corpus dñi sui ibi nō esset:
eo qd de se solo non de alijs p̄dixerat exportā-
do: subito vocē vnus ex delphinis loquentem
humanitus audierunt: et qd dñi sui corpus ibi
esset cū alijs quattuor vna secū passis intellere-
runt. Sicq; omnīū p̄dicorum corpora in tra
corpus ascle martyris sepelirunt: vbi et phile-
mon et apollonius tumulati quiescunt. Quorū om-
nium passio recolif. viij. idus martij.

De sancto Pontio diacono et
martyre. Cap. clxxxij.

k